

Minne tie vie

- satunnaisen kulkijan retkiä ja havaintoja Etelä-Karjalassa

Tanin kylä

Tälläkertaa tie vei satunnaisen kulkijan Tanin kylään Lappeenrannassa. Tarkoitus oli testata miten kutsutaksi toimii ja tavata Taniin muuttanut ystävä.

Lappeenrannan kaupungin lähiliikenteen aikatauluvihkosesta löytyi kutsutaksin aikataulu ja ohjeet taksimatkan tilaamiseen. Taniin pääsee koulujen loma-aikoina kerran viikossa keskiviikkoisin. Asiakkaalle matka yhteensuuntaan maksaa viisi euroa. Kyyti piti tilata taksikeskuksesta edellisenä päivänä.

Tiistaina siis satunnainen kulkija soitti taksikeskukseen. Kolmannella yrityksellä soittoon vastattiin. Ystävällinen asiakaspalveluhenkilö ei ollut perillä kutsutaksin aikataulusta, eikä aluksi hänen mielestään ollut edes mahdollista matkustaa Lappeenrannasta Taniin, kun kukaan ei ole niin päin matkustanut. Aikataulussa kuitenkin oli, että kutsutaksi lähtee Lappeenrannasta ja palaa Lappeenrantaan. Kun asiakaspalveluhenkilö oli aikansa asiaa selvitelty, saatiin meno-paluu kyyti keskiviikoksi varatuksi.

Keskiviikkoamuna kutsutaksi poimi satunnaisen kulkijan kyytiinsä ja lähdettiin kohti Tania. Muita tilauksia ei ollut, joten Taniin ajettiin suorinta tietä. Tai kuvaannollisesti suorinta tietä, koska tie Korkea-Ahosta Taniin oli hyvin mutkainen ja mäkinen. Vaikka satunnainen kulkija on itsekin maalta kotoisin, mieleen nousi ajatus miten talvella tien varren asukkaat pääsevät kouluun, töihin ja muille asioille näiden mäkien ja mutkien takaa..

Tanissa taksi vei satunnaisen kulkijan perille asti. Talo oli kylätien päässä ja pihalta avautui metsän reunustama peltomaisema. Isäntäväki oli nähnyt muutamaa viikkoa aikaisemmin karhun kulkevan pellon poikki. Ja muitakin eläimiä alueella liikkui. Karttaa tutkiessa todettiin, että linnuntietä metsiä pitkin ei ollut kovinkaan pitkä matka satunnaisen kulkijan kotikylälle. Ennen ihmiset kulkivatkin kylien välillä metsien oikopolkuja pitkin. Teitä pitkin kiertämällä matkaa tulee puolet enemmän.

Kulkijalle paljastui myös Tanin kylän savinen historia. Kylässä on ollut useita savituotteiden valmistajia vuosikymmenien aikana. Yritystoiminta alkoi sodan jälkeen 1940 -luvun puolivälissä, kun Taniin tuli savenvalajia Karjalan kannakselta Kyyrölästä, joka oli kuuluisa savituotteistaan. Tanissa valmistettiin savitiiliä, ruukkuja ja kukkopillejä. Myöhemmin savitiilien tilalla alettiin valmistaa sementistä harkkotiiliä ja salaojaputkia, mutta niidenkin valmistus on jo loppunut. Tanissa on ollut kaksi kauppaa, posti ja junaseisake. Junien matkustajaliikenne loppui Tanin pysäkillä 1977 ja posti lakkautettiin 1986. Nyt palvelut löytyvät kaupungista parinkymmenen kilometrin päästä.

Tanin kylä on hiljentynyt, niin kuin moni muukin paikka maaseudulla. Mutta huumorintaju kyläläisillä on tallella. Tittara -järven rannalla on Tanin kansainvälinen uimastadion ja myös

pikavuoropysäkki löytyy. Tosin se ei selvinnyt mikä pikavuoro pysäkillä liikennöi. Urheilukenttäkin kylässä on, mutta se on käyttämättömänä päässyt pusikoitumaan. Kylän historiasta muistuttaa Pottikylä -niminen kylänosa.

Kutsutaksi nouti satunnaisen kulkijan ja kuljetti takaisin kaupunkiin. Muita matkustajia ei kyydissä ollut paluumatkallakaan. Kulkija jäi mietiskelemään Tanin kylää ja luontoa kylän ympärillä sekä kylän mielenkiintoista historiaa. Tanista on muutaman kilometrin matka Pulsan Asemalle, joten siellä kävijöille voisi olla jotain nähtävää myös Tanissa. Kukkopillikarnevaali on järjestetty useana kesänä, mutta ei ilmeisesti enää viime vuosina. Löytyisikö nuoria käsityöläisiä, joita savi- ja keramiikkatyöt kiinnostaisivat? Retkeilijöille ja luonnon ystäville alueella on kallioista maastoa, metsää ja lampia ja järviä. Tanissa on mahdollisuuksia vaikka mihin.

Lähteenä on käytetty Tanissa asuvan keramiikkayrittäjän Marja Metsävuoren kirjoittamaa kirjaa Savenvalajan jalanjäljillä. Kertomuksia Tanin koulupiirin historiasta, elämästä, ammateista ja yrityksistä (2004).